

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.02.1998

KOM(1998) 30 endelig udg.

98/0025 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om den skattemæssige behandling af private motorkøretøjer,
som overføres permanent til en anden medlemsstat i forbindelse med
flytning, eller som benyttes midlertidigt i en anden medlemsstat end den,
hvor de er registreret**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Dette direktivforslag har til formål at erstatte direktiv 83/182/EØF om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler¹ og direktiv 83/183/EØF om afgiftsfritagelse ved privatpersoners indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat², ændret ved direktiv 89/604/EØF³. Det har derfor to hovedmålsætninger: for det første at konsolidere og ajourføre bestemmelserne i de to direktiver, som det erstatter, i lyset af beskatningsreglerne for det indre marked og for det andet at udvide direktivernes bestemmelser til at løse problemer, som er opstået i forbindelse med deres anvendelse, og bringe dem i overensstemmelse med det indre markeds krav og forventninger med hensyn til fri bevægelighed.
2. Direktivforslaget søger ikke at foretage radikale ændringer i det begrebsapparat, der ligger til grund for de direktiver, det erstatter. Det søger dog at finde en løsning på de situationer, hvor de eksisterende regler om afgiftspligt i de to direktiver anses for at være for begrænsede i sammenhæng med det indre marked, hvor de giver anledning til urimelige administrative byrder for den enkelte, og hvor de hidtil er blevet fortolket alt for restriktivt af medlemsstaterne. Det skal understreges, at generelt har motorafgifter ikke været - og er på nuværende tidspunkt ikke - underlagt regler om indbyrdes tilnærmelse på EU-plan, og de henhører i vid udstrækning under medlemsstaternes kompetenceområde. De store forskelle i medlemsstaternes praksis på dette område blev klart påpeget i den undersøgelse af motorbeskatningen, Kommissionens Generaldirektorat for Indirekte Beskatning (GD XXI) for nylig gennemførte. I den udstrækning direktivforslaget fastsætter visse betingelser, hvorunder medlemsstaterne ikke må pålægge motorafgifter, skal det understreges, at dette ikke skal anses for at indebære, at der i andre tilfælde påhviler medlemsstaterne pligt til at indføre eller pålægge motorafgifter.
3. Ud over de overvejelser, der er nævnt ovenfor, tilsigter forslaget også at gøre direktivet til en mere nøjagtig afspejling af de motorbeskatningssystemer, medlemsstaterne har benyttet siden den 1. januar 1993. Siden denne dato har reglerne for det indre marked forbudt grænseformaliteter ved opkrævningen af motorafgifter, og det er ikke længere tilladt at opkræve en luksuoms. Som følge heraf har størstedelen af medlemsstaterne omlagt deres punktafgifter på motorkøretøjer til registreringsafgifter, og nogle af dem har indført nye afgifter eller har ændret de eksisterende som kompensation for momsnedsettelsen. Direktivforslaget tager sigte på at sikre, at disse nye afgifter og gebyrer, som er blevet indført pr. eller efter den 1. januar 1993, falder inden for de foranstaltninger, der har til formål at forhindre dobbeltbeskatning. Henvisninger til momsfrigørelse er ikke længere nødvendige, fordi der efter de momsregler, der har været gældende siden den 1. januar 1993, ikke skal betales moms i forbindelse med flytning eller midlertidig brug af køretøjer i en anden medlemsstat. Retsvirkningen af de

¹ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 59.

² EFT L 105 af 23.4.1983, s. 64.

³ EFT L 348 af 29.11.1989, s. 28.

eksisterende direktiver er allerede blevet ophævet for momsens vedkommende ved artikel 2 i direktiv 91/680/EØF⁴. Desuden er direktivforslagets anvendelsesområde begrænset til motorkøretøjer, hvilket afspejler det forhold, at de i praksis er den eneste type ejendele, der er afgiftspligtige og kræver udtrykkelige regler, der forbyder beskatning i visse tilfælde. Endelig foreslås det, at det ikke længere er nødvendigt med særlige regler for beskatning af køretøjer, der overføres fra én medlemsstat til en anden i forbindelse med ægteskab eller arv.

4. Direktivforslaget er udformet i erkendelse af, at hindringerne for private køretøjers frie bevægelighed fra én medlemsstat til en anden er et af de mest følsomme emner for den enkelte EU-borger. Hindringerne for denne bevægelighed, hvad enten de er af skattemæssig eller anden art, kan reelt udgøre hindringer for den frie bevægelighed for personer, fordi bilen som det foretrukne transportmiddel benyttes i så høj grad. Sådanne hindringer findes fortsat, ofte i form af dobbeltbeskatning, selv om det indre marked skabte forventninger om det modsatte. Behovet for et direktivforslag af denne art ses bekræftet i den konstante stigning i antallet af klager fra borgere til Europa-Kommissionen, den tilsvarende stigning i antallet af underskriftsindsamlinger til Europa-Parlamentet og senest opfordringen fra det højtstående panel om fri bevægelighed for personer, som havde Simone Veil som formand, om løsningsforslag til afskaffelse af dobbeltbeskatningen af køretøjer.
5. Hvad angår de nærmere detaljer i de foreslåede ændringer, er den overordnede målsætning at rette op på situationer, som har været genstand for gentagne klager til Parlamentet og Kommissionen, at lade udfaldet af en række nylige domme fra Domstolen komme eksplicit til udtryk i direktivet og generelt at bringe den skattemæssige behandling af køretøjer, som privatpersoner bringer med sig ved flytning fra én medlemsstat til en anden, bedre i overensstemmelse med idéen og principperne bag det indre marked.
6. De foreslåede foranstaltninger dækker to brede kategorier. For det første foreslås det, at en medlemsstat ikke må lægge registreringsafgifter eller tilsvarende afgifter på køretøjer, der medføres ind på dens område af en person, der flytter permanent til denne medlemsstat fra en anden medlemsstat. Dette svarer med hensyn til virkningen stort set til sigtet med direktiv 83/183/EØF, ifølge hvilket der gælder afgiftsfritagelse ved indførsel af motorkøretøjer i forbindelse med flytning, dog med den væsentlige undtagelse, at direktiv 83/183/EØF ikke gælder for registreringsafgifter.
7. Hvad angår midlertidige flytninger, er hovedsigtet med forslaget at sikre, at en person fortsat på tilfredsstillende vis har ret til at benytte et køretøj midlertidigt i en anden medlemsstat end den, hvori han har bopæl, således som det fastsættes i direktiv 83/182/EØF. Hovedelementet her er retten til at benytte køretøjet i en periode på op til seks måneder inden for enhver given 12-måneders periode. Der indføres en række nye punkter, f.eks. større frihed til at benytte lejede biler i en anden medlemsstat end den, hvori bilen er registreret, ret for familiemedlemmer til at benytte bilen og større fleksibilitet med hensyn til rettighederne hos personer, der arbejder i en anden medlemsstat end den, hvori de bor, og med hensyn til køretøjer, der stilles til rådighed af arbejdsgiveren.

⁴ EFT L 376 af 31.12.1991, s. 1.

8. Forslaget stiller også større krav til medlemsstaternes kompetente myndigheder om at rådføre sig med hinanden i tilfælde af uoverensstemmelse om en persons påståede bopæl og understreger, at hvis den nationale lovgivning overtrædes, skal efterfølgende indgriben eller sanktioner stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen.

9. Vurderet på grundlag af nærhedsprincippet er det nødvendigt med et initiativ på EU-plan for at sikre, at der med hensyn til motorafgifter i medlemsstaterne findes et fælles regelsæt, der fastsætter, at sådanne afgifter ikke må opkræves i visse veldefinerede tilfælde. Dette er nødvendigt af hensyn til den frie bevægelighed for personer i EU og for at undgå dobbeltbeskatning. Forslaget tager ikke sigte på at harmonisere de afgifter, som medlemsstaterne vælger at lægge på motorkøretøjer. Desuden begrænser det på ingen måde medlemsstaternes ret til at indføre eller ændre sådanne afgifter eller underminerer deres foranstaltninger til sikring af en tilfredsstillende opkrævning af sådanne afgifter. Forslaget udgør, hvad Kommissionen anser for at være den nødvendige minimumsregulering på EU-plan for at sikre, at principperne bag det indre marked efterleves. Det står medlemsstaterne frit for at anvende mere liberale regler, hvis de ønsker det.

II. BEMÆRKNINGER TIL DE ENKELTE BESTEMMELSER I DIREKTIVFORSLAGET

AFSNIT I Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. Artikel 1 beskriver, i hvilke tilfælde medlemsstaterne ikke må lægge afgifter på motorkøretøjer.
 - 1.1. Artikel 1, stk. 1, fastsætter, at medlemsstaterne ikke må pålægge motorafgifter efter en flytning. Alle afgifter undtagen moms og periodiske vejskatter er omfattet heraf.
 - 1.2. Artikel 1, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne skal tillade køretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat, at blive benyttet på deres område uden betaling af motorafgifter. Alle afgifter undtagen moms er omfattet heraf.
 - 1.3. Artikel 1, stk. 3, udvider bestemmelserne i stk. 1 og 2 til at gælde for normale reservedele samt normalt tilbehør og udstyr.
 - 1.4. Artikel 1, stk. 4, præciserer, at moms ikke er omfattet af direktivet.

Artikel 2

2. Artikel 2 definerer, hvad der skal forstås ved erhvervskøretøj, privat køretøj, erhvervsmæssig brug, privat brug, bopæl og familie.

AFSNIT II Generelle regler for bestemmelse af den faste bopæl

Artikel 3

3. Artikel 3 fastsætter de generelle regler for bestemmelse af den faste bopæl. De svarer stort set til de tilsvarende regler i de direktiver, der ophæves.
 - 3.1. Artikel 3, stk. 1, fastsætter, at den faste bopæl bestemmes ved henvisning til det sted, hvor en person sædvanligvis bor, dvs. i mindst 185 dage om året, på grund af et personligt eller erhvervsmæssigt tilhørsforhold.
 - 3.2. Artikel 3, stk. 2, fastsætter, at hvis en persons erhvervsmæssige og personlige tilhørsforhold befinder sig i to forskellige medlemsstater, er den pågældendes faste bopæl i den medlemsstat, hvor den pågældende har et personligt tilhørsforhold, forudsat at den pågældende regelmæssigt vender tilbage dertil.

- 3.3. Artikel 3, stk. 3, fastsætter, at hvis en persons erhvervmæssige og personlige tilhørsforhold befinder sig i to forskellige medlemsstater, og den pågældende bor i en medlemsstat for at udføre en arbejdsopgave af begrænset varighed, er den pågældendes bopæl i den medlemsstat, hvor den pågældende har et personligt tilhørsforhold, uanset om den pågældende regelmæssigt vender tilbage dertil.
- 3.4. Artikel 3, stk. 4, fastsætter, at universitetsstudier eller skolegang i en anden medlemsstat ikke anses for at være en flytning.
- 3.5. Artikel 3, stk. 5, indfører en ny bestemmelse, der fastsætter, at en ændring i den ægteskabelige stilling ikke automatisk indebærer en flytning. En studerende, der indgår ægteskab i den medlemsstat, hvor han eller hun studerer, får f.eks. ikke automatisk bopæl i denne medlemsstat. Dette var hovedkonklusionen i Domstolens dom i Profant-sagen⁵.
- 3.6. Artikel 3, stk. 6, beskriver forskellige former for bevis for fast bopæl.
- 3.7. Artikel 3, stk. 7, tillader i tvivlstilfælde medlemsstaterne at søge supplerende oplysninger hos den pågældende eller andre medlemsstaters kompetente myndigheder.

AFSNIT III Flytning

Artikel 4

4. Artikel 4 fastsætter, på hvilke betingelser i tilknytning til køretøjer der ikke skal erlægges afgift efter en flytning.
 - 4.1. Artikel 4, stk. 1, fastsætter, at et køretøj skal være erhvervet i overensstemmelse med de normale beskatningsregler og ikke må være underlagt afgiftstilbagebetaling som følge af, at det flyttes til en anden medlemsstat. (Køretøjer, der købes på diplomatbetingelser, anses for at opfylde disse krav, hvilket ligeledes gælder køretøjer, der er erhvervet på særlige betingelser tildelt internationale organisationer, NATO-styrkerne osv.). Køretøjet skal i så fald have været benyttet af den pågældende i seks måneder inden en flytning. Det må desuden heller ikke overføres til en anden medlemsstat senere end tolv måneder efter en flytning. De to sidstnævnte betingelser er stort set gengivet fra direktiv 83/183/EØF. Hvis skattesystemerne i højere grad var tilnærmet hinanden, ville bestemmelser af denne art ikke være nødvendige. I lyset af de nuværende store forskelle mellem skattesystemerne er det opfattelsen, at disse foranstaltninger skal bibeholdes, så en alt for kraftig underminering af medlemsstaternes beskatningsgrundlag via sidste øjeblikks skatteundragelsesarrangementer undgås. Alligevel er restriktionen på afhændelse inden for tolv måneder efter en flytning blevet ophævet. Den opfattes som for restriktiv i sammenhæng med det indre marked, idet det skal betænkes, at afgiftsfritagelsen kun gælder, hvis der har fundet en reel flytning sted.

⁵ Dom af 3.10.1985 (sag 249/84. *Ministère Public mod Profant*, Sml. 1985, s. 3237).

- 4.2. Artikel 4, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne må forlænge den tidligere ejerskabsperiode på seks måneder til tolv måneder, når der er tale om køretøjer købt på diplomatbetingelser. Denne bestemmelse svarer til en bestemmelse i direktiv 83/183/EØF.

AFSNIT IV Midlertidig brug af et køretøj i en anden medlemsstat end den, hvori køretøjet er registreret

Artikel 5

5. Artikel 5 fastsætter, på hvilke betingelser køretøjer må benyttes midlertidigt i en anden medlemsstat end den, hvori køretøjet er registreret, uden at der skal betales afgift i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt.
- 5.1. Artikel 5, stk. 1, fastsætter, at der ikke må pålægges afgifter, hvis den midlertidige brugsperiode ikke overstiger seks måneder inden for hver given 12-måneders periode. Følgende betingelser gælder også:
- a) brugeren skal have sin faste bopæl i en anden medlemsstat
 - b) køretøjet må kun benyttes til privat brug
 - c) køretøjet må ikke udlejes eller udlånes til en statsborger i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt.

Dette svarer stort set til den tidligere bestemmelse bortset fra, at en restriktion på afhændelse er blevet fjernet. Som følge heraf er afhændelse tilladt, men dette markerer naturligvis afslutningen på den midlertidige brug, og beskatningsreglerne for denne situation finder i så fald anvendelse.

- 5.2. Artikel 5, stk. 2, forlænger 6-måneders perioden til ni måneder, når der er tale om en person, som har et erhvervmæssigt tilhørsforhold til en anden medlemsstat end den, hvori den pågældende har sin faste bopæl. Denne bestemmelse anses for nødvendig for at tage hensyn til det stigende antal mennesker, der i løbet af ugen arbejder i én medlemsstat, og som kun vender tilbage til den medlemsstat, hvor han eller hun har sin faste bopæl og sit personlige tilhørsforhold, i weekender og ferier. Ni måneder anses for tilstrækkeligt til at dække det tidsrum pr. år, som en person typisk tilbringer i en anden medlemsstat af erhvervmæssige grunde, når feriedage, weekender osv. er fratrukket. Der har været klaget over, at medlemsstater har forlangt, at personer, der arbejder på deres område, skal registrere deres private køretøjer og betale afgift, i samme øjeblik 6-måneders perioden er udløbet.

Artikel 6

6. Artikel 6 peger på en række specifikke typer af tilfælde, hvor der, selv om de generelle betingelser i artikel 5 ikke er opfyldt, ikke må pålægges afgift i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt.
- 6.1. Artikel 6, litra a), tillader videreudlejning af et lejet køretøj, som befinder sig i en medlemsstat som følge af, at lejekontrakten slutter dér, til en valutaudlænding i op

til to måneder eller i op til 30 dage længere, hvis køretøjet køres ud af medlemsstaten i løbet af lejeperioden. Den tillader også udlejning til en valutaindlænding med henblik på kørsel uden for medlemsstaten i op til 15 dage. Der er tale om nye bestemmelser, som tilsigter at tage højde for de praktiske problemer, der kan opstå, hvis en lejekontrakt ophører i en anden medlemsstat end den, hvori kontrakten begyndte, og skulle give biludlejningsfirmaerne mulighed for en bedre flådeforvaltning. Den gældende bestemmelse om, at en ansat i et biludlejningsfirma har lov til at bringe et køretøj hjem, selv om den ansatte har sin bopæl i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt, videreføres uændret.

- 6.2. Artikel 6, litra b), tillader brug af et køretøj, der er lejet og registreret i en anden medlemsstat, i højst otte dage.
- 6.3. Artikel 6, litra c), tillader medlemmer af brugerens familie at benytte køretøjet, mens brugeren befinder sig i den pågældende medlemsstat. Dette er en ny bestemmelse, der skal afspejle muligheden for, at en familie deles om et motorkøretøj.
- 6.4. Artikel 6, litra d), tillader enhver at føre et køretøj, hvis den person, der bragte køretøjet til medlemsstaten, befinder sig i køretøjet. Tilsvarende er formålet at tage højde for situationer, der ofte opstår, hvor den person, der har bragt et køretøj til en medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt, ikke ønsker at være fører af køretøjet hele tiden. Den pågældende skal dog befinde sig i køretøjet, medmindre føreren er medlem af hans/hendes familie.
- 6.5. Artikel 6, litra e), tillader en person at vende tilbage til den medlemsstat, hvori den pågældende har sin faste bopæl, med et køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat, hvis den pågældendes eget køretøj er immobiliseret i denne medlemsstat. Undtagelsen gælder kun i den periode, hvori den pågældendes eget køretøj er under reparation, dog højst i to måneder.
- 6.6. Artikel 6, litra f), tillader en ansat at benytte et køretøj, der er stillet til disposition af den pågældendes arbejdsgiver, der er lokaliseret i en anden medlemsstat, i den medlemsstat, hvori den pågældende ansatte har sin faste bopæl. Den medlemsstat, hvori den ansatte har sin bopæl, må ikke pålægge afgifter, og der er ingen tidsbegrænsning. Denne bestemmelse er en logisk følge af Domstolens dom i Ledoux-sagen⁶, hvor Domstolen fandt, at momsfrigørelse var begrundet under sådanne omstændigheder ud fra princippet om arbejdstagernes frie bevægelighed; sagen drejede sig ikke specifikt om andre afgifter end moms. Det foreslås også, at både erhvervsmæssig og privat brug samt familiemedlemmers brug bør tillades.
- 6.7. Artikel 6, litra g), tillader ubegrænset brug af eget køretøj for personer, som for at komme til og fra arbejde skal køre til en anden medlemsstat. Denne bestemmelse findes allerede i direktiv 83/182/EØF.
- 6.8. Artikel 6, litra h), fastsætter, at studerende må benytte køretøjer, der er registreret i den medlemsstat, hvori de har deres faste bopæl, i den medlemsstat, hvor de studerer. Denne bestemmelse findes allerede i direktiv 83/182/EØF.

⁶ Dom af 6.7.1988 (sag 127/86, *Ministère Public mod Ledoux*, Sml. 1988, s. 3741).

Artikel 7

7. Artikel 7 fastsætter regler for midlertidig erhvervmæssig brug af et privat køretøj.
 - 7.1. Artikel 7, stk. 1, fastsætter de betingelser, der forbyder medlemsstaterne at lægge afgifter på private køretøjer, der midlertidigt befinder sig på deres område i erhvervmæssigt øjemed. Betingelserne er, at brugeren ikke har fast bopæl dér, at køretøjet ikke benyttes til at befordre passagerer kommercielt eller til at transportere varer, at køretøjet ikke er lejet eller lånt, og at det er blevet registreret og beskattet i den medlemsstat, hvori brugeren har sin bopæl. Kravet om, at den pågældende ikke har fast bopæl i den pågældende medlemsstat, gælder ikke for en ansat, der benytter et køretøj, der stilles til rådighed af arbejdsgiveren, der er etableret i en anden medlemsstat. Hvad artikel 5 angår, udgår det gældende forbud mod afhændelse.
 - 7.2. Artikel 7, stk. 2, fastsætter, at bestemmelsen ikke er underlagt nogen tidsfrist. Dette anses for passende i forbindelse med det indre marked og ventes ikke at frembyde nogen nævneværdig trussel mod medlemsstaternes indtægter. Tidligere var fristen syv måneder for visse brugere og seks for andre.

Artikel 8

8. Artikel 8 fastsætter, at der ikke skal søges opkrævet afgifter i en medlemsstat, hvor et køretøj benyttes midlertidigt, hvis køretøjet i forbindelse med legitim midlertidig brug beskadiges, og reparationsomkostningerne overstiger køretøjets værdi. Dette er en logisk bestemmelse, der tager højde for de uforudsete problemer, der kan opstå i forbindelse med færdselsuheld, havari osv. Køretøjet skal i så fald afhændes til skrotning. Denne bestemmelse har til formål at forhindre, at køretøjet ender med at blive benyttet igen.

Artikel 9

9. Artikel 9 fastsætter regler for køretøjer, der benyttes af valutaudlændinge i perioder, der overstiger de perioder, der er fastsat i dette forslag.
 - 9.1. Artikel 9, stk. 1, stiller krav til medlemsstaterne om at registrere sådanne køretøjer.
 - 9.2. Artikel 9, stk. 2, tillader medlemsstater, der registrerer sådanne køretøjer, at anvende deres normale beskatningsregler på sådanne køretøjer.
 - 9.3. Artikel 9, stk. 3, tillader medlemsstaterne at forbyde deres egne statsborgeres brug af sådanne køretøjer på deres område.

AFSNIT V Afsluttende bestemmelser

Artikel 10

10. Artikel 10 indeholder bestemmelser om overtrædelser og tilhørende sanktioner.

- 10.1. Artikel 10, stk. 1, fastsætter, at en medlemsstat ikke skal anse et køretøj for at være blevet bragt permanent ind på sit område, hvis det ikke opfylder bestemmelserne i dette direktiv. Overtrædelse af reglerne om midlertidig brug bør ikke automatisk medføre afgiftspligt. Formålet med bestemmelsen er at give den enkelte mulighed for at vælge mellem enten at betale den skyldige afgift eller at fjerne køretøjet fra medlemsstaten uden at betale afgift.
- 10.2. Artikel 10, stk. 2, fastsætter, at enhver form for sanktion, der påtænkes bragt i anvendelse, skal tage hensyn til, om den pågældende handlede i god tro, og om der forelå bedragerisk hensigt.
- 10.3. Artikel 10, stk. 3, fastsætter, at eventuelle sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens omfang. Bestemmelsen tager højde for Domstolens konsekvente retspraksis⁷, hvor Domstolen har statueret, at hvis foranstaltninger til bekæmpelse af skattesnyd ikke er for skrappe, er de forenelige med princippet om fri bevægelighed for varer og personer.

Artikel 11

11. Artikel 11 fastsætter, at hvis en brugt bil bringes ind i en medlemsstat under andre omstændigheder end dem, der er dækket af dette direktiv, og denne medlemsstat opkræver registreringsafgift eller en tilsvarende afgift, må afgiftsbeløbet ikke overstige den residualafgift, der er indeholdt i en tilsvarende bil på den pågældende medlemsstats eget marked. Herved gennemføres blot i praksis et princip, der er blevet knæsat af Domstolen⁸ på grundlag af en korrekt anvendelse af traktatens artikel 95. Denne situation kunne f.eks. opstå, hvor en statsborger i en medlemsstat vælger at købe en brugt bil i en anden medlemsstat, eller hvor en person flytter, men ikke opfylder alle betingelserne i direktivet.

Artikel 12

12. Artikel 12 forpligter medlemsstaterne til at samarbejde, hvis der skulle opstå problemer med anvendelsen af direktivet.
- 12.1. Artikel 12, stk. 1, fastsætter, at medlemsstaterne skal træffe beslutninger efter fælles aftale.
- 12.2. Artikel 12, stk. 2, fastsætter, at hvis der opstår strid om, hvor en person har sin faste bopæl, skal de kompetente myndigheder i de implicerede medlemsstater rådføre sig med hinanden med henblik på at finde en løsning. Mens sådanne drøftelser pågår, må der ikke opkræves afgift i den medlemsstat, som en person hævder at flytte til, eller hvor en person hævder midlertidigt at benytte et køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat. Denne bestemmelse er nødvendig for at lette bevisbyrden for den enkelte og undgå, at enkeltpersoner udsættes for problemer på grund af forhold, der ligger uden for hans eller hendes kontrol.

⁷ Dom af 9.10.1980 (sag 823/79, *Carciati*, Sml. 1980, s. 2773, præmis 9.

Dom af 25.2.1988 (sag 299/86, *Drexl*, Sml. 1988, s. 1213, præmis 18.

Dom af 14.12.1995 (sag 387/90, *Banchero*, Sml. 1995, s. 4663, præmis 58.

⁸ Dom af 11.12.1990 (sag 47/88, *Kommissionen mod Danmark*, Sml. 1990, s. 4509.

Dom af 9.3.1995 (sag 345/93, *Nuñez Tadeu*, Sml. 1995, s. 479.

- 12.3. Artikel 12, stk. 3, fastsætter, at hvis der ikke opnås enighed, skal sagen forelægges for Kommissionen, som træffer afgørelse om, hvor den pågældende har sin bopæl med henblik på opkrævning af afgift af køretøjet. En sådan beslutning kan naturligvis indankes for Domstolen.

Artikel 13

13. Artikel 13 ophæver direktiv 83/182/EØF og direktiv 83/183/EØF.

**Forslag til Rådets direktiv
om den skattemæssige behandling af private motorkøretøjer,
som overføres permanent til en anden medlemsstat i forbindelse med
flytning, eller som benyttes midlertidigt i en anden medlemsstat end den,
hvor de er registreret**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

[Betragtning 1]

På det indre marked bør de skattemæssige hindringer for den frie bevægelighed for personer og deres personlige ejendele, herunder motorkøretøjer, fjernes;

[Betragtning 2]

den nugældende EU-lovgivning om den skattemæssige behandling af private motorkøretøjer, der benyttes midlertidigt i en anden medlemsstat end den, hvori de er registreret, er unødigt restriktiv i forhold til principperne for det indre marked;

[Betragtning 3]

endvidere lægger den nugældende EU-lovgivning om den skattemæssige behandling af motorkøretøjer, der tilhører personer, der flytter fra én medlemsstat til en anden, unødige administrative byrder på sådanne personer for at bevise, at der ikke foreligger afgiftspligt;

[Betragtning 4]

som følge heraf opfylder bestemmelserne i Rådets direktiv 83/182/EØF om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler⁹ og i Rådets direktiv 83/183/EØF om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat¹⁰ ikke det nuværende behov med hensyn til fri bevægelighed for personer og varer;

[Betragtning 5]

under alle omstændigheder afspejler direktiv 83/182/EØF og direktiv 83/183/EØF ikke længere fyldestgørende de motorafgiftssystemer, der har været i kraft i medlemsstaterne siden indførelsen af det indre marked; deres anvendelse på momsfrigtagelse er allerede blevet ophævet ved artikel 2 i Rådets direktiv 91/680/EØF om tilføjelse til det fælles

⁹ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 59.

¹⁰ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 64.

merværdiafgiftssystem og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF¹¹; det er i praksis kun motorkøretøjer, der giver anledning til problemer i relation til beskatningen af ejendele efter en flytning, og det er ikke længere nødvendigt at fastsætte regler for andre goder; der er ikke længere behov for permanente afgiftsfritagelser i andre sammenhænge end i forbindelse med flytning;

[Betragtning 6]

misbrug som følge af de forskellige beskatningsniveauer for motorkøretøjer i medlemsstaterne bør forhindres; det er derfor fortsat nødvendigt at fastsætte visse restriktioner på midlertidig brug af køretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat;

[Betragtning 7]

der er derfor behov for at ajourføre bestemmelserne i direktiv 83/182/EØF og direktiv 83/183/EØF, og disse direktiver bør ophæves og erstattes af ét konsolideret direktiv;

[Betragtning 8]

medlemsstaterne bør ikke af personer, der flytter til deres område fra en anden medlemsstat, opkræve afgifter af private motorkøretøjer, der medføres af sådanne personer;

[Betragtning 9]

medlemsstaterne bør ikke, når der foreligger visse nøje definerede omstændigheder, opkræve afgifter af private motorkøretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat, hvis køretøjerne benyttes midlertidigt på deres område;

[Betragtning 10]

med henblik på at bestemme afgiftspligten er det nødvendigt at definere køretøjsbrugerens faste bopæl;

[Betragtning 11]

ved flytning bør der ikke være afgiftspligt i den nye medlemsstat, hvis visse betingelser er opfyldt, og køretøjet er erhvervet i overensstemmelse med beskatningsreglerne i den første medlemsstat;

[Betragtning 12]

midlertidig brug af et køretøj i en anden medlemsstat uden betaling af afgifter bør være tilladt i en periode på seks måneder inden for hver givne 12-måneders periode; er der tale om en person, der har et erhvervsmæssigt tilhørsforhold til en anden medlemsstat, bør denne periode forlænges til ni måneder;

[Betragtning 13]

det er nødvendigt af hensyn til det indre marked at indføre en vis fleksibilitet i brugen af udlejningsbiler i andre medlemsstater end den, hvori bilen er registreret, forudsat at visse betingelser er opfyldt; det er endvidere nødvendigt udtrykkeligt at åbne mulighed for, at visse andre personer end ejeren kan benytte køretøjet, og det er nødvendigt under visse omstændigheder at tillade en borger i én medlemsstat at benytte et køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat;

¹¹ EFT L 376 af 31.12.1991, s. 1

[Betragtning 14]

det er nødvendigt at fastsætte regler for midlertidig erhvervsmæssig brug af et privat køretøj i en anden medlemsstat;

[Betragtning 15]

køretøjer, der under midlertidig brug i en anden medlemsstat totalskades, bør ikke ifalde afgiftspligt som følge heraf;

[Betragtning 16]

enhver, der ønsker at benytte et køretøj i en anden medlemsstat end den, hvori den pågældende har bopæl, bør have ret til at registrere køretøjer i denne anden medlemsstat; i så fald skal der betales afgift i den medlemsstat, hvor registrering finder sted; den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl, har ret til at forbyde brug af således registrerede køretøjer på sit område;

[Betragtning 17]

hvis der sker overtrædelse af reglerne, skal enhver sanktion, der måtte blive pålagt, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen;

[Betragtning 18]

i tilfælde, hvor en medlemsstat har ret til at opkræve registreringsafgift eller tilsvarende afgifter af brugte biler fra en anden medlemsstat, skal den sikre sig, at den opkrævede afgift ikke overstiger den residualafgift, der er indeholdt i værdien af en tilsvarende bil på det indenlandske marked, jf. bestemmelserne i traktatens artikel 95;

[Betragtning 19]

i tilfælde af uoverensstemmelser skal de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater rådføre sig med hinanden; indtil udfaldet af disse drøftelser mellem de relevante myndigheder foreligger, bør der ikke opkræves afgift; opnås der ikke enighed mellem de kompetente myndigheder, træffer Kommissionen afgørelse i sagen -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Forbud mod opkrævning af afgifter under visse omstændigheder

1. En medlemsstat må ikke opkræve punktafgifter, registreringsafgifter og/eller forbrugsafgifter som de afgifter, der er anført i bilag I, men eksklusive de afgifter, der er anført i bilag II, af private motorkøretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat og bringes permanent ind i denne medlemsstat i forbindelse med en persons flytning fra en anden medlemsstat, jf. de nedenfor fastsatte betingelser.
2. En medlemsstat må ikke opkræve punktafgifter, registreringsafgifter, andre forbrugsafgifter og/eller vejafgifter som de afgifter, der er anført i bilag I og II, af private motorkøretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat og benyttes midlertidigt på dens område, jf. de nedenfor fastsatte betingelser.
3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for normale reservedele samt normalt tilbehør og udstyr til motorkøretøjet.
4. Dette direktiv gælder ikke for merværdiafgift.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "erhvervskøretøj" ethvert landevejskøretøj, der i kraft af dets konstruktion og udstyr og mod eller uden vederlag er egnet og bestemt til:
 - befordring af mere end ni personer, føreren indbefattet
 - varetransportsamt ethvert landevejskøretøj til anden særlig anvendelse end egentlig transport
- b) "privat køretøj" ethvert andet landevejskøretøj, inklusive påhængsvogn, end erhvervskøretøjer
- c) "erhvervsmæssig brug" direkte anvendelse af et motorkøretøj til lønnet beskæftigelse eller virksomhed med gevinst for øje
- d) "privat brug" enhver anden anvendelse end erhvervsmæssig brug
- e) "bopæl" fast bopæl som defineret i artikel 3
- f) "familie" en persons ægtefælle samt den pågældendes og ægtefællens forældre og børn.

AFSNIT II

FAST BOPÆL

Artikel 3

Generelle regler for bestemmelse af den faste bopæl

1. I dette direktiv forstås ved "fast bopæl" det sted, hvor en person sædvanligvis bor, dvs. i mindst 185 dage pr. kalenderår, på grund af et personligt og erhvervmæssigt tilhørsforhold eller, hvis der er tale om en person uden erhvervmæssigt tilhørsforhold, på grund af et personligt tilhørsforhold, der vidner om nære bånd mellem den pågældende og det sted, hvor han eller hun bor.
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 anses den faste bopæl for en person, hvis erhvervmæssige tilhørsforhold er beliggende et andet sted end den pågældendes personlige tilhørsforhold, og som derfor skiftevis bor på forskellige steder i to eller flere medlemsstater, for at være stedet for det personlige tilhørsforhold, forudsat at den pågældende regelmæssigt vender tilbage dertil.
3. Hvis en person bor i en medlemsstat for at udføre en tidsbegrænset arbejdsopgave og som følge heraf har sit erhvervmæssige tilhørsforhold et andet sted end sit personlige tilhørsforhold, anses hans eller hendes bopæl for at være det sted, hvor han eller hun har sit personlige tilhørsforhold, uanset om han eller hun regelmæssigt vender tilbage dertil.
4. Universitetsstudier eller skolegang i en anden medlemsstat indebærer ikke ændring af den faste bopæl.
5. En ændring i en persons ægteskabelige stilling indebærer ikke i sig selv ændring af bopæl.
6. Den enkelte skal på passende vis, f.eks. ved fremvisning af identitetskort eller andet gyldigt dokument, dokumentere, hvor den pågældende har fast bopæl.
7. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 12, kan de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten - hvis de nærer tvivl om gyldigheden af en erklæring om fast bopæl afgivet i overensstemmelse med denne artikel eller med henblik på specifikke kontrolforanstaltninger - enten kræve yderligere oplysninger eller bevismidler fra den person, der har afgivet erklæringen, eller fra de kompetente myndigheder i den anden implicerede medlemsstat.

AFSNIT III

FLYTNING

Artikel 4

Betingelser, hvorunder der ikke skal betales afgift efter en flytning

1. Bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, finder anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) motorkøretøjet er erhvervet i overensstemmelse med de almindelige beskatningsregler, der gælder på hjemmemarkedet i en af medlemsstaterne, og er ikke som følge af flytningen til en anden medlemsstat underlagt nogen fritagelse for eller tilbagebetaling af nogen af de afgifter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i den medlemsstat, hvorfra det medbringes.

Disse to betingelser anses for opfyldt, hvis køretøjet er forsynet med standardnummerplade fra den medlemsstat, hvori det er registreret, dog med undtagelse af alle typer midlertidig plade.

Med henblik på dette direktiv anses de almindelige beskatningsregler for at omfatte diplomatiske og konsulære arrangementer, aftaler vedrørende internationale organisationer og deres medlemmer samt arrangementer vedrørende styrker, der er part i den nordatlantiske traktat, eller de civile ansatte, der ledsager dem

- b) den person, der flytter, har benyttet køretøjet i mindst seks måneder inden flytningen
- c) motorkøretøjet bringes ind i den medlemsstat, hvortil den pågældende flytter, senest tolv måneder efter flytningen.

2. Hvis der er tale om køretøjer erhvervet i henhold til diplomatiske og konsulære arrangementer eller andre arrangementer, jf. stk. 1, litra a), tredje afsnit, må medlemsstaterne forlænge perioden i stk. 1, litra b), til tolv måneder.

AFSNIT IV

MIDLERTIDIG BRUG AF ET KØRETØJ

Artikel 5

Generelle betingelser, hvorunder der ikke skal betales afgift, når et køretøj benyttes midlertidigt i en anden medlemsstat end den, hvori det er registreret

1. Bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, finder anvendelse på motorkøretøjer, der benyttes midlertidigt i en anden medlemsstat end den, hvori det er registreret, i en periode, der kan være sammenhængende eller ej, på højst seks måneder inden for hver given 12-måneders periode, forudsat at:

- a) den person, der benytter køretøjet, har fast bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor køretøjet benyttes midlertidigt
- b) køretøjet kun benyttes til privat brug
- c) køretøjet ikke udlejes i den medlemsstat, hvor det benyttes midlertidigt, eller udlånes til en statsborger i denne medlemsstat på anden vis end i henhold til bestemmelserne i artikel 6.

2. Perioden på seks måneder i stk. 1 forlænges til ni måneder, hvis der er tale om en person, der ikke har erhvervsmæssigt tilhørsforhold til den medlemsstat, hvori han eller hun har fast bopæl, og som i den medlemsstat, hvor han eller hun har erhvervsmæssigt tilhørsforhold, benytter et køretøj, der er registreret i den medlemsstat, hvori han eller hun har fast bopæl.

Artikel 6

Særlige tilfælde af privat brug, hvor det ikke er tilladt at opkræve afgift

Ud over de tilfælde, der er omfattet af artikel 5, finder bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, anvendelse på:

- a) private køretøjer, der tilhører biludlejningsfirmaer, når køretøjet befinder sig i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt i henhold til en lejekontrakt, der ophørte i den pågældende medlemsstat, og
 - aa) genudlejes til en anden person end en statsborger i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt med den begrænsning, at genudlejningsperioden skal ophøre senest to måneder inden udløbet af den oprindelige kontrakt, ifølge hvilken køretøjet blev tilbageleveret til biludlejningsfirmaet i den medlemsstat, hvor det benyttes midlertidigt, medmindre køretøjet genudlejes til en valutaudlænding med henblik på udkørsel af denne medlemsstat senest 30 dage efter datoen for den nye lejeperiode

- bb) genudlejes til en statsborger i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt med henblik på udkørsel fra denne medlemsstat inden for 15 dage fra begyndelsen af den nye lejeperiode eller
- cc) af en ansat i biludlejningsfirmaet tilbageføres til det land, hvor det oprindeligt blev lejet, selv om denne ansatte bor i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt
- b) private køretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat og lejet hos et biludlejningsfirma i henhold til en lejekontrakt, der begynder i denne medlemsstat, af en statsborger i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt, dog højst med henblik på brug i otte dage
- c) private køretøjer, der, mens den person, der bragte køretøjet til den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt, befinder sig i denne medlemsstat, benyttes af medlemmer af hans eller hendes familie, uanset om disse familiemedlemmer har fast bopæl i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt
- d) private køretøjer, der benyttes af enhver, forudsat at den person, der bragte køretøjet til den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt, også befinder sig i køretøjet
- e) private køretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat og benyttes af en statsborger i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt, efter en midlertidig immobilisering af køretøjet som følge af havari eller færdselsuheld i den anden medlemsstat, hvor denne brug er begrænset til den periode, hvorunder brugerens eget køretøj er under reparation, dog under ingen omstændigheder længere end i to måneder
- f) private køretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat, og som tilhører eller lejes af en virksomhed, der er etableret i den medlemsstat, hvor det er registreret, og som benyttes af en ansat i denne virksomhed eller af et medlem af en sådan ansats familie, og denne bruger har fast bopæl i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt. Denne brug er ikke underlagt nogen tidsbegrænsning
- g) private køretøjer, der er registreret i det land, hvor brugeren har fast bopæl, og benyttes regelmæssigt til befordring frem og tilbage mellem bopælen og en arbejdsplads i en anden medlemsstat. Denne brug er ikke underlagt nogen tidsbegrænsning
- h) private køretøjer, der er registreret i den medlemsstat, hvor en studerende har fast bopæl, og benyttes af denne studerende i den medlemsstat, hvor han eller hun studerer, og som er en anden medlemsstat end den, hvori han eller hun har fast bopæl.

Artikel 7

Tilfælde af erhvervmæssig brug, hvor det ikke er tilladt at opkræve afgift

1. En medlemsstat må ikke lægge de i artikel 1, stk. 2, anførte afgifter på et privat køretøj, der benyttes midlertidigt på dens område i erhvervmæssigt øjemed, forudsat at:

a) den person, der benytter køretøjet, har fast bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor køretøjet benyttes midlertidigt.

Denne betingelse gælder ikke nødvendigvis, når der er tale om en person, der har fast bopæl i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt, hvis denne person er ansat i en virksomhed, der er etableret i en anden medlemsstat, og benytter et køretøj, der tilhører eller er lejet af den pågældende virksomhed, og som er registreret i den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret

b) køretøjet ikke benyttes i den medlemsstat, hvor det benyttes midlertidigt, til at befordre passagerer i udlejningsøjemed eller til gengæld for materielle fordele af nogen art eller til industriel og/eller kommerciel varetransport mod eller uden vederlag

c) køretøjet ikke er udlejet eller udlånt i den medlemsstat, hvor det benyttes midlertidigt

d) køretøjet er registreret i den medlemsstat, hvor brugeren har fast bopæl

e) køretøjet er erhvervet i overensstemmelse med de almindelige beskatningsregler i den medlemsstat, hvor brugeren har fast bopæl, og ikke er berettiget til tilbagebetaling af nogen af de i artikel 1, stk. 2, anførte afgifter i kraft af, at det benyttes i en anden medlemsstat.

Denne betingelse anses for opfyldt, hvis køretøjet er forsynet med normal nummerplade i den medlemsstat, hvori det er registreret, dog med undtagelse af alle typer midlertidig plade

f) alle periodiske afgifter, der normalt påhviler køretøjet i den medlemsstat, hvori det er registreret, er betalt.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder uden tidsbegrænsning.

Artikel 8

Bestemmelser om uoprettelig skade på køretøjer

Hvis et privat køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat, benyttes midlertidigt i en medlemsstat, uden at det pålægges de i artikel 1, stk. 2, anførte afgifter i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, og det pågældende køretøj bliver svært beskadiget som følge af et behørigt dokumenteret færdselsuheld, havari, en kriminel handling eller hærværk i denne medlemsstat, hvor udgifterne til den fornødne genopbygning af køretøjet overstiger køretøjets handelsværdi, og køretøjet afhændes med henblik på skrotning eller destruktion, må der ikke efterfølgende fremsættes krav om betaling af

nogen af de i artikel 1, stk. 2, anførte afgifter af den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes midlertidigt. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan forlange, der føres bevis for skaden på køretøjet og/eller for, at køretøjet er behørigt afhændet.

Artikel 9

Permanent brug i en anden medlemsstat end den, hvori brugeren har fast bopæl

1. Hvis en person ønsker at benytte et køretøj i en anden medlemsstat end den, hvori han eller hun har fast bopæl, i en længere periode end den i artikel 5 anførte, f.eks. løbende i forbindelse med brug af en fritidsbolig, skal køretøjet registreres i den pågældende medlemsstat.
2. Hvis bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse, skal den medlemsstat, hvor køretøjet er registreret, have ret til at opkræve de afgifter, der normalt skal betales i forbindelse med og efter registrering af et sådant køretøj.
3. Den medlemsstat, hvor ejeren af et køretøj som beskrevet i stk. 1 har fast bopæl, har lov til at forbyde brug af et sådant køretøj på sit område.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 10

Overtrædelser og sanktioner

1. Hvis et køretøj benyttes midlertidigt i en medlemsstat, og bestemmelserne i dette direktiv ikke overholdes, skal køretøjet ikke anses for at være blevet bragt permanent ind i den pågældende medlemsstat, og der skal ikke automatisk anses for at bestå afgiftspligt. I sådanne tilfælde kan den enkelte, uanset hvilke sanktioner der måtte blive pålagt, enten vælge at fjerne køretøjet fra den medlemsstat, hvor det benyttes midlertidigt, eller at registrere det og betale afgifter på normal vis i den pågældende medlemsstat.
2. Ved pålæggelsen af sanktioner skal medlemsstaterne tage hensyn til den pågældendes gode tro og fravær af bedragerisk hensigt.
3. De kontrolprocedurer, der anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder, må ikke udformes således, at de begrænser den ved traktaten sikrede frie bevægelighed for varer og personer. Hvis bestemmelserne i dette direktiv overtrædes, må de trufne sanktioner ikke stå i et sådant misforhold til overtrædelserne, at de bliver en hindring for den frie bevægelighed for varer og personer.

Artikel 11

Beregning af afgift, hvor der består afgiftspligt

I tilfælde, hvor et brugt motorkøretøj bringes permanent fra én medlemsstat til en anden under andre omstændigheder end dem, der er reguleret ved dette direktiv, og sidstnævnte medlemsstat lægger registreringsafgift eller en tilsvarende afgift (f.eks. afgifterne i bilag I) på det pågældende køretøj, skal den pågældende medlemsstat sikre, at afgiftsbeløbet ikke overstiger residualafgiften indeholdt i værdien af et køretøj af tilsvarende alder, specifikationer og stand på hjemmemarkedet i den pågældende medlemsstat.

Artikel 12

Bilæggelse af tvister

1. Hvis den praktiske anvendelse af dette direktiv giver anledning til problemer, træffer de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater de nødvendige afgørelser efter fælles aftale.

2. Især i tilfælde, hvor en person hævder at have skiftet fast bopæl fra én medlemsstat til en anden, og denne påstand bestrides af de kompetente myndigheder i ét af de pågældende lande, skal de kompetente myndigheder i begge lande rådføre sig med hinanden med henblik på at afgøre, hvilken bopæl der skal lægges til grund for fastlæggelsen af afgiftspligten for køretøjet. Tilsvarende skal de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater i tilfælde, hvor en person hævder at benytte et køretøj midlertidigt i én medlemsstat, mens han har fast bopæl i en anden medlemsstat, og denne påstand bestrides af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor køretøjet benyttes, rådføre sig med hinanden med henblik på at afgøre, hvilken bopæl der skal lægges til grund for fastlæggelsen af afgiftspligten for køretøjet. Den medlemsstat, som brugeren hævder at have skiftet fast bopæl til, eller hvori han hævder at benytte køretøjet midlertidigt, må ikke pålægge de i artikel 1 anførte afgifter, så længe disse drøftelser pågår.

3. Hvis medlemsstaterne ikke når til enighed inden for seks måneder fra den dato, hvor den pågældende person fremsætter sin påstand, skal de forelægge sagen for Kommissionen. Kommissionen træffer efter en vurdering af de argumenter, der fremføres af de to medlemsstater og, hvis Kommissionen anser det for hensigtsmæssigt, af den pågældende person, afgørelse om, hvilken bopæl der skal lægges til grund for fastlæggelsen af afgiftspligten for køretøjet.

Artikel 13

Ophævelse

Følgende direktiver ophæves med virkning fra den 1. juli 1998:

- direktiv 83/182/EØF
- direktiv 83/183/EØF, ændret ved direktiv 89/604/EØF.

Artikel 14

Gennemførelse af direktivet

1. Medlemsstaterne må opretholde eller indføre bestemmelser, der er mere fordelagtige for brugerne end de i dette direktiv fastsatte, med det formål at tillade midlertidig brug af køretøjer, der er registreret i andre medlemsstater, eller permanent overførsel af køretøjer fra andre medlemsstater uden at pålægge de i artikel 1 anførte afgifter.

2. Medlemsstaterne må ikke i medfør af dette direktiv anvende en skattemæssig behandling i EU, der er mindre fordelagtig end den, der anvendes i forbindelse med indførsel eller brug af køretøjer, der er medbragt direkte fra tredjelande.

3. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juli 1998. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Hvem direktivet er rettet til

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

Bilag I

BELGIEN

- Taxe de mise en circulation

DANMARK

- Registreringsafgift af motorkøretøjer

TYSKLAND

- -----

GRÆKENLAND

- Særlig forbrugsafgift (EFK)
- Registreringsafgift (EPET)

SPANIEN

- Impuesto Especial sobre Determinados Medios de Transporte

FRANKRIG

- Taxe sur les certificats d'immatriculation des véhicules à moteur

IRLAND

- Vehicle Registration Tax

ITALIEN

- IET
- APIET

LUXEMBOURG

- -----

NEDERLANDENE

- Belasting Personenauto's en Motorrijwielen

ØSTRIG

- Normverbrauchsabgabe

PORTUGAL

- Imposto Automovel

FINLAND

- Autovero

SVERIGE

- Omsætningsafgift

DET FORENEDE KONGERIGE

- -----

Bilag II

BELGIEN

- Taxe de circulation sur les véhicules automobiles/Verkeersbelasting op de autovoertuigen
- Taxe compensatoire des accises
- Taxe de circulation complémentaire

DANMARK

- Vægtafgift af motorkøretøjer

TYSKLAND

- Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz - 1979)
- Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung - 1979)

GRÆKENLAND

- Τελη κυκλοφορίας

SPANIEN

- Impuesto sobre vehículos de tracción mecánica
- Tributos Locales sobre circulación de vehículos automóviles

FRANKRIG

- Taxe différentielle sur les véhicules à moteur
- Taxe sur les véhicules des sociétés

IRLAND

- Motor vehicle excise duties

ITALIEN

- Tassa sulla circolazione degli autoveicoli

LUXEMBOURG

- Taxe sur les véhicules automoteurs

NEDERLANDENE

- Motorrijtuigenbelasting

ØSTRIG

- Kraftfahrzeugsteuer

PORTUGAL

- Imposto municipal sobre veiculos
- Imposto de circulação

FINLAND

- Moottoriajoneuvovero
- Afgift af selvkøbende forrudemærkater

SVERIGE

- Vägtrafikskatt

DET FORENEDE KONGERIGE

- **Vehicles excise duty**

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER

Direktivforslaget tager sigte på at forenkle betingelserne og procedurerne for midlertidig eller permanent overførsel af private motorkøretøjer mellem medlemsstaterne og er en logisk konsekvens af indførelsen af det indre marked.

1. Administrative forpligtelser, der pålægges virksomhederne ved vedtagelsen af forslaget:

Ingen.

2. Fordele for virksomhederne:

Forslaget omfatter en række bestemmelser, som under visse omstændigheder tillader en statsborger i en medlemsstat at benytte en lejet bil, der er registreret i en anden medlemsstat, i den medlemsstat, hvori han eller hun har fast bopæl. Dette baner vej for en bedre flådeforvaltning i biludlejningsfirmaer.

Forslaget omfatter bestemmelser, der udvider retten for personer, hvis arbejdsplads ligger i en anden medlemsstat end den, hvor de har fast bopæl, til i sidstnævnte medlemsstat at benytte en bil, der stilles til rådighed af arbejdsgiveren. Denne forbedring for ansatte skulle efterfølgende være til fordel for arbejdsgiveren.

3. Ulemper for virksomhederne:

Ingen.

4. Konsekvenser for beskæftigelsen:

Der ventes ingen større virkning på beskæftigelsen.

5. Høring af arbejdsmarkedets parter:

Nej.

6. Findes der en anden og mindre bindende løsningsmodel?

Forslaget anses for at være den mindst indgribende foranstaltning for at løse de grundlæggende problemer og sikre forenelighed med det indre marked.

ISSN 0254-1459

KOM(98) 30 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

09 07 06 16

Katalognummer : CB-CO-98-031-DA-C

ISBN 92-78-30300-3

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg